

Chambre des Représentants

SESSION 1983-1984

• 29 NOVEMBRE 1983

PROJET DE LOI

modifiant le régime de taxation
des allocations de chômage

AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR M. DIERICKX

Art. 2

A l'article 91bis, supprimer les §§ 1 et 4.

JUSTIFICATION

Le projet de loi actuellement en discussion au Parlement prévoit que si le chômeur ne fait pas opérer la retenue forfaitaire de 10 % sur son allocation de chômage, il subira une pénalisation de 22,5 % sur la quotité d'impôt due sur l'allocation de chômage, à moins qu'il ne soit chef de ménage.

Ce système de pénalisation, déjà discutable quand le contribuable peut prévoir approximativement l'ordre de grandeur de ses revenus (comme les travailleurs indépendants), devient intolérable, tant pour l'intéressé que pour la société, quand l'intéressé se trouve dans une situation par essence précaire et instable.

Une personne dont les revenus taxables ne sont constitués que d'allocations de chômage n'a en principe aucun impôt à payer.

D'un autre côté, certains chômeurs, même non-chefs de ménage (cette dernière notion étant particulièrement restrictive) risquent de ne pouvoir supporter une réduction de 10 % de leur revenu. Nous pensons par exemple à un ménage de deux chômeurs ou à un chômeur adulte cohabitant avec plusieurs enfants dont un bénéficie d'allocations d'attente.

Certains s'abstiendront dès lors de faire retenir 10 % sur leurs allocations.

Ces personnes sont ainsi condamnées à espérer ne pas trouver de travail, puisqu'un travail implique une taxation à un taux supérieur (puisque le revenu est plus élevé) et une diminution de la réduction d'impôt, donc non seulement un supplément d'impôt en bout de course, mais encore une pénalisation à la clé.

D'autre part, le principe même de faire retenir mécaniquement 10 % favorise les contribuables qui restent au chômage durant tout un exercice fiscal. Ceux-ci, n'ayant rien à payer en bout de course, recevront du fisc un confortable treizième mois consistant en 10 % de leurs allocations annuelles + 11,25 % de bonification.

Pour ces raisons, il est proposé de supprimer purement et simplement la pénalisation et de laisser aux intéressés le choix d'un versement anticipé au taux qui leur convient le mieux.

Voir :

780 (1983-1984) :

— N° 1 : Projet transmis par le Sénat.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1983-1984

29 NOVEMBER 1983

WETSONTWERP

tot wijziging van de aanslagregeling
voor de werkloosheidsuitkeringen

AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEER DIERICKX

Art. 2

In artikel 91bis, § 1 en § 4 weglaten.

VERANTWOORDING

Het wetsontwerp dat momenteel ter sprake is in het Parlement is, zegt dat indien de werkloze niet forfaitair 10 % laat aftrekken van zijn werkloosheidsuitkering, hij een penalisaatie van 22,5 % zal ondergaan op het gedeelte van de belasting dat op de werkloosheidsuitkering verschuldigd is, tenzij hij gezinshoofd is.

Zo'n systeem van penalisaatie is mijns inziens al betwistbaar wanneer de belastingschuldigde de hoegrootheid van zijn inkomen min of meer kan voorzien (zoals de zelfstandigen). Het wordt mijns inziens onaanvaardbaar, zowel voor het individu als voor de maatschappij, wanneer de betrokkene zich in een toestand bevindt die per essentie onstabiel en precair is.

Een persoon wier belastbaar inkomen alleen uit werkloosheidsuitkering bestaat heeft normaal geen belasting te betalen.

Anderzijds is het mogelijk dat verschillende werklozen, zelfs niet gezinshoofden (daar dit begrip bijzonder restrictief is) een vermindering van 10 % op hun inkomen niet kunnen op zich nemen. Men denke b.v. aan een gezin van twee werklozen of aan een volwassen werkloze die met verschillende kinderen samenwoont waarvan één wachttuitkeringsgerechtigde is.

Sommigen zullen zich onthouden 10 % op hun uitkering te laten aftrekken.

Welnu, die personen zijn dan veroordeeld om te hopen dat zij geen werk zullen vinden, daar een werk impliceert een belasting op een hoger barema (daar het inkomen hoger is) en een daling van de belastingvermindering, dus niet alleen een supplement belasting op het einde van het jaar, maar daar nog een penalisaatie bij.

Anderzijds begunstigt het principe zelf mechanisch 10 % af te houden degenen die gedurende gans een aanslagjaar op werkloosheid blijven. Die hebben op het einde niets te betalen, en zullen dus van de fiscus een comfortabele 13^e maand krijgen, zijnde 10 % van de jaarlijkse uitkeringen + 11,25 % bonificatie.

Om die redenen wordt voorgesteld de penalisaatie af te schaffen en aan de betrokkenen de keuze te laten een voorafbetaling op de voet die hen het best past te laten verrichten.

L. DIERICKX
O. DELEUZE
F. GEYSELINGS

Zie :

780 (1983-1984) :

— N° 1 : Ontwerp overgezonden door de Senaat.